

τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἐξέδωκεν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 11 Μαρτίου 1468 τὴν ἐξῆς ἀπόφασιν λατινιστὶ γα-
γραμμένην· « Ἡ οἰκία νὰ παραχωρηθῇ ἀμέσως εἰς
τὸν ἀναφερόμενον Νικόλαον Ρώσσον ἐπὶ ἐτησίῳ ἐνοι-
κίῳ φλωρίων βενετικῶν 15, ὡς μέχρι ταῦτα ἀείποτε
ἐνοικιάζετο. »

Ὁ Γραδενίγος, ὅπως προληφθῶσιν εἰς τὸ ἐξῆς τοι-
αῦτου εἵδους συνωμοσίαι καὶ στάσεις ἐσύστησε κατὰ
τὸ αὐτὸ ἔτος (1340) τὸ παντοδύναμον ἐκεῖνο Συμ-
βούλιον τῶν Δέκα, τὸ ὁποῖον εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα
χρόνους ἀπέκτησεν ὄνομα τοσοῦτω τρομερὸν καὶ δι-
καιοδοσίαν τοσοῦτω ἀπεριόριστον, καὶ ἐκ τῶν σπλάγ-
χνων τοῦ ὁποῦ ἐξῆλθε τὸ ἔτι φρικτότερον καὶ μυ-
στηριώδες Συμβούλιον τῶν Τριῶν, τὸ ὁποῖον φόβον
καὶ τρόμον ἐνεπαίει εἰς πάντας τοὺς πολίτας τῆς
βενετικῆς δημοκρατίας. Ἀμφιβολία δὲν ὑπάρχει ὅτι
τὸ Συμβούλιον τῶν Δέκα ὑπῆρξεν ἡ κυρία ἀφορμὴ
τῆς παραλυσίας καὶ τῆς ἐντελοῦς καταλύσεως τῆς
βενετικῆς δημοκρατίας.

Ὁ μεγαλεπήβολος δούξ Γραδενίγος ἀπέθανε κατὰ
τὸ 1344, ὀλίγους μῆνας μετὰ τὴν νίκην του, τὸ
πεντηκοστὸν μόλις ἔτος τῆς ἡλικίας του ἄγων. Ἐνε-
κ τῷ πρόωγῳ αὐτοῦ θανάτῳ τινὲς τῶν μεταγε-
νεστέρων ἱστοριογράφων ὑποθέτουσιν ὅτι ἀπέθανεν
ἐκ δηλητηρίου, δοθέντος αὐτῷ παρὰ τῶν ἀσπόνδων
αὐτοῦ ἐχθρῶν· ἀλλ' οἱ σύγχρονοι αὐτοῦ ἱστοριογρά-
φοι οὐδὲν περὶ τούτου ἀναφέρουσιν. Ἐκκεδέσθη δὲ με-
γαλοπρεπῶς ἐν τῇ νήσῳ Μουράνω ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγ.
Κυπριανοῦ. Τὸν διαδέχθη δὲ ὁ Μαρῖνος Γζώρτζης
(Marino Giorgi) ὁ ἐπικληθεὶς Ἅγιος, ὅστις, ὡς
λέγει ὁ ἱστοριογράφος Μάρκελλος, κατὰ τὴν δεκάμη-
νον αὐτοῦ ἀρχὴν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν οὔτε τὸν οὐρανὸν
αἴθριον οὔτε τὴν θάλασσαν ἀκύμαντον εἶδεν.

I. II.

Π Θ Ι Η Σ Ι Σ.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ.

Ἐν ἔτος πάλιν ἔφυγε Θεὸς, ὁ δάκτυλός σου
ἐνταυτὸν διέγραψεν ἀπὸ τῆς βίβλου τῆς χρυσεῆς·
πλὴν ἔτι πρέουσιν, ἔτι ζοῦν τὰ ἔργα τῆς χειρός σου,
καὶ ἰδοὺ μᾶς ἦλθεν ἄλλος εἰς.

Ἐν ἔτος μᾶς προστίθεται ὡς τὰ παραλθόντα ἔτη,
ἔτος ποῦ μέταχύτητα παρήλθεν ἀστραπῆς·
καὶ πάλιν εἰς τὰς σκέψεις μας νέαν τροφὴν προσ-
[θέτει,
ἀφ' οὗ μειοῦται ἡ ἐλπίς.

Σ' τοῦ νέου ἔτους τὴν αὐγὴν ἂν χαίρωσιν οἱ ἄλλοι,
ὁ ποιητὴς ποῦ πρόθυμα, ἂν πάσχη ἄλλος, συμπονεῖ,
ὁ ποιητὴς τὴν καλλιότην ποῦ προσκυρεῖ καὶ φάλλει
αὐτὸς στενάζει καὶ θρηνεῖ.

Θρηνεῖ, διότι ἀφανὴς ἰσχύς τις διευθύνει
τὸ ἄστρον πρὸς τὴν δύσιν του, ἄστρον ἐλπίδος
[καὶ χαρᾶς.
διότι φεύγει ὁ καιρὸς καὶ ὀπίσω δὲν ἀγίττει
παρ' ἀναμνήσεις ὀχληράς.

Θρηνεῖ, διότι τοῦ θνητοῦ τὸ Ἔαρ τὸ ὠραῖον
ταχέως διαδέχεται χειμῶν βαρὺς, ψυχρὸς χειμῶν.
διότι ἄρθος ἀνὰ ἔρ κατ' ἔτος χάνει νέον
τοῦ βίου ὁ μικρὸς λειμῶν.

Θρηνεῖ, θρηνεῖ διότι φεῖ! ὁ προσφυλὴς ἐταῖρος
τῆς ζωῆς νεότητος, εἰς ἣν τοσάκις ἐμποιεῖ
χαρὰς καὶ λύπας δάκρυα καὶ γέλωτας ὁ Ἔρως
φεύγει καὶ φεύγει ἐσσεῖ.

Στιγμὴ στιγμὴν ἀπολουθεῖ, ἡμέραν ἢ ἡμέρα,
τὸ ἔτος ἔτος, καὶ μ' αὐτὰ φεύγουν ἐλπίδες καὶ χα-
[ραὶ
φεύγει ἡ ὥρα πάντοτε ἢ μᾶλλον τερπνοτέρα
καὶ μένουν ὥραι λυπηραί.

Θνητὲ, θνητὲ αἱ ὥραι σου εἰρ' αἶλαι μετρημέναι,
καὶ ἡ αὐδὸς, ἥρ' τρέχεις σὺ, δὲν εἶρε, ὡς φρονεῖς,
[μακρά.
κοιλιάδες μ' ἄρθη φατνοῦται ὀπίσω στολισμέναι,
καὶ ἐμπρὸς σου χώρα τίς νεκρά.

Ἐκεῖ ψυχρὸς ὁ ἄνεμος, ἐκεῖ ἀπελπισία,
θα ἴδης ἐκεῖ σάβαρα καὶ δορὴν λιθάρου ἀρκετήν,
ἐκεῖ μικρά τις θὰ φανῇ ἀρχαία ἐκκλησία,
καὶ θὰ βαδίσης πρὸς αὐτήν.

Παρὰ τὸν μέλανα σταυρὸν, δὲ φῶς τι φέγγει τρέ-
[μον,
θα πέσης σταυροκοπηθεὶς ἐκεῖ τὸ πᾶν ποῦ ἡρεμεῖ.
Ἰδοὺ τὸ τέλος σου, θνητὲ, τοῦ βίου σου ὁ δαίμων
εἶρε τοῦ χρόνου ἢ ὀρμῆ.

Γ. Α.

ΑΙ ΕΡΙΝΝΥΕΣ.

ΜΥΘΟΣ.

— « Τὰς ἐριννύας μου, Ἑρμῇ, κατέβαλε τὸ γῆρας. »
Εἶπερ ὁ Πλούτων ἐν πρώτῳ πρὸς τὸν υἱὸν τῆς Μαίας.
« Μόλις κινῶν τὰς πόδας τῶν, μόλις κινῶν τὰς
[χεῖρας,

Καὶ ἡ ὑπηρεσία μου, ὡς βλέπεις, φίλε, πάσχει.
Πέταξ' ἐπάνω πρὸς τρυγὴν καὶ φέρε με τρεῖς νέας.
Τὸ θῆλυ γένος ἀφθονεῖ καὶ δὲν θὰ σοὶ παράσχη
Ἡ ἐντολή μου, πέποιθα, μεγάλας δυσκολίας ».

« Ἀχ ! » ἔλεγε εἰς τὸν Ὀλυμπον μετὰ πολλῆς
[πικρίας

Ἡ Ἥρα πρὸς τὴν Ἰριδα· « Αὐτὴ ἡ Ἀφροδίτη
Κατήρτησ' ἀνυπόφορος ὅλον τὸ θῆλυ γένος
Δούλον καὶ ὑποχείριον αὐτῆς παντοῦ κυρύνει.
Τόσσον δ' ὁ κόσμος, Ἰρις μου, εἶνε διεφθαρμένος ;
Κατάβα σὲ παρακαλῶ, κ' εἰδὲ μου τιτὰς νέας
Ἀγνάς, ἀθώας, σώφρονας—ἀσχήμονας ἢ ὠραίας,
Μοῦ εἶνε ἀδιάφορον—καὶ φέρε τας ἐπάνω,
Νὰ σκάσωμεν τὴν Κύπριδα. . . — « Ἀρκεῖ, κατα-
[λαμβάνω. »

Εἶπεν ἡ Ἰρις κ' ἔδραμε· πλήρ μὲ κεῖας τὰς χεῖρας
Μετὰ μικρὸν ἐπέστρεψε πρὸ τῶν ποδῶν τῆς Ἥρας.
— « Κυρία, εἶπεν, ἀτυχῆς ὑπῆρξα' οὐδεμία

Εἶνε γυνὴ ὡς θέλετε. » — « Τί λέγεις ; » — « Μὰ
[τὸν Δία !

Ὑπῆρχον τρεῖς. . . — « Αἶ, ἐφθαρτοί, ὡς ἦσαν καὶ
[ὁμίλῃαι.

— « Ναί, πρὶν προφθάσας ὁ Ἑρμῆς εἰς ἄδου τὰς
[ἀπῆγε. »

— « Εἰς ἄδου ; καὶ τί ἤθελε γυναικας τρεῖς ὁ
[Πλούτων ; »

— « Νὰ κάμη νέας Ἑρηνῆς, μ' εἶπ' ὁ Ἑρμῆς, ἐκ
[τούτων. »

ΛΙΓΕΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1, 1866.

Τὴν 15 Ἰαννουαρίου ἀνηγγείλαμεν ὅτι συνεκλήθη
ἐκτάκτως ἡ Βουλὴ, ὅπως συζητήσῃ δύο νομοσχέδια,
τὸ περὶ ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος καὶ τὸ περὶ
τῶν ἐν Λαυρίῳ σκωριῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν τῷ μεταξὺ
τούτῳ διεφώνησε πρὸς τὴν ἐξουσίαν ὁ ζητῶν τὴν
Κωπαῖδα ἐργολάβος, καὶ ἐπειδὴ προέκυψε, γενομέ-
νης νεωτέρας δοκιμῆς, ἡ ἰδέα ὅτι αἱ σκωρίαι εἶναι
πολυτιμότεραι ἢ ὅσον ἐνομίζετο, ἀπελύθη μετὰ τι-
νας ἡμέρας ἡ Βουλὴ. Μὴ θελήσασα ὁμῶς ν' ἀναχω-
ρήσῃ ἀπρακτος, ἐφιλοτιμήθη ν' ἀποξηράνῃ τὸ δημό-
σιον ταμεῖον, ψηφίσασα ἀνὰ 1500 δρ. εἰς ἑκάστην
τῶν μελῶν αὐτῆς, ἥτοι 280,000 δρ. Ἡ ἀπόλυσις ὁ-
μῶς παρέλυσεν καὶ τὸ ψήφισμα.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Βουλῆς παρητήθη καὶ τὸ
ὑπουργεῖον· ἀλλὰ διὰ ποίους λόγους ἄγνωστον. Συν-

εκοιμήθη δὲ τὴν 26 τοῦ παύσαντος τὸ ἐπόμενον·
1. Βεν. Ρούφος πρόεδρος καὶ ἐπὶ τῆς Παιδείας, τῶν
ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης. 2. Πριβελέ-
γιος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν. 3. Σ. Βελαωρίτης ἐπὶ
τῶν Ἐξωτερικῶν. 4. Σπχίνης ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.
5. Π. Γιαννόπουλος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν. 6. Πετ-
μεζῆς, ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν.

* * *

Αἱ τρεῖς Δυνάμεις, ἥτοι ἡ Γαλλία, ἡ Ἀγγλία καὶ
ἡ Ρωσσία ἐκοινοποίησαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐγ-
γραφον (οὗ τινος τὴν ἔννοιαν εἶπον προφορικῶς καὶ
πρὸς τινὰς τῶν ἡμετέρων πολιτικῶν ἀνδρῶν), δι' οὗ
στιγματίζουσι τὰς γενομένας ὀχλαγωγίας καὶ ἐρ-
μηνεύουσι τὴν ἐνθερμον αὐτῶν συμπάθειαν ὑπὲρ τε
τῆς νέας δυναστείας καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἀξιοῦσι νὰ
παύσωσιν οἱ διχπληκτισμοὶ καὶ νὰ ἐνασχοληθῶσιν
οἱ Ἕλληνας εἰς ἔργα ἱκανὰ νὰ φέρωσι τὴν ἡσυχίαν,
τὴν τάξιν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν εἰς τὴν πατρίδα αὐ-
τῶν. Λέγεται δὲ ὅτι τὸ ὅρος τῆς διακοινώσεως εἶ-
ναι ἀπειλητικόν, ἡ τοῦλάχιστον καταδεικτικὸν ἐξ-
αιρέτου μερίμνης, καὶ ὅτι παραγγέλλονται οἱ πρέ-
σβεις νὰ παρακολουθήσωσι τὸν Βασιλέα, εἴποτε ἔ-
νεκα ἀταξίων βιαιοτήτων νὰ καταλείπῃ τὴν Ἑλλάδα.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΘΗΡΑ. Τὴν νύκτα τῆς 17 πρὸς τὴν 18 τοῦ ἐνε-
στῶτος μηνὸς Ἰαννουαρίου, συνέβη κατὰ τὴν ἐνταῦθα
Νῆσον « Νέα Καμένη » τρομερὸς κλονισμὸς, ὅστις
μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης διαρκεῖ ἀκμαῖος· τὴν δὲ
πρωίαν τῆς 18 ἀνεφάνησαν ἐπ' αὐτῆς, κατὰ τὸ με-
σημβρινὸν μέρος, σημεῖα πλημμύρας, ἔνεκα τῶν ὀ-
ποίων ἡ ἐν αὐτῇ κειμένη οἰκία τοῦ Ἰωσήφ Δεκιγάλλου
κατέστη μικρὰ νῆσος, ἀπέχουσα τῆς Θήρας 10 πε-
ρίπου μέτρα· τὴν δὲ νύκτα τῆς 19 πρὸς τὴν 20 ἐ-
γένετο τρομερὰ ἐκρηγῆς ἐν τῷ ὄρει Βουλκάνῳ, ὅ-
που ἄλλοτε ἐγίνοντο τὰ λουτρά καὶ ἐκαθαρίζοντο
τὰ πλοῖα, ἥτις διαρκεῖ καὶ μέχρι τῆς σήμερον. Ἡ
φλόξ σπινθηροβολοῦσα καὶ ὑψουμένη πέντε περίπου
μέτρα ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς νήσου ἠκτινοβόλει
καθ' ὅλην τὴν νύκτα ταύτην εἰς ὕλην τὴν Θήραν, καὶ
ἔνεκα τούτου κατακληφθέντες ἅπαντες ὑπὸ τρομεροῦ
φόβου ἀφῆκαν τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ ἄλλοι μὲν μετέ-
βησαν εἰς τὸν τόπον τοῦ δράματος, ἄλλοι δὲ νυχθη-
μερὸν καθήμενοι παρατηροῦσι τὸ καταστρεπτικώτα-
τον τοῦτο γεγονός, ὅπερ ἀπειλεῖ καὶ ἄπασαν τὴν
Θήραν. Σήμερον περὶ τὴν 10 ὥραν ὁ ἐπαρχος, ὁ
εἰρηνοδίκης καὶ ὁ ἰατρὸς Δεκιγάλλας, διελθόντες διὰ
ξηρὰς τε καὶ θαλάσσης ἄπασαν τὴν νῆσον παρετή-
ρησαν τὰ ἐξῆς· α) ὅτι διερράγη ὁλοσχερῶς ἀπὸ ἡ-